

Проект на Постановление на Министерския съвет за изменение и допълнение на Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица

[линк към консултацията](#)

Информация

Откриване / Приключване: 12.03.2019 г. - 11.04.2019 г. Неактивна

Номер на консултация: #4130-K

Област на политика: Архив - Социална политика и заетост

Тип консултация: Акт на Министерския съвет

Тип вносител: Национално

С промените в Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица разпоредбите ѝ се привеждат в съответствие промените в Кодекса за социално осигуряване, в сила от 1 януари 2019 г., свързани с кръга на осигурените лица. Цели се уеднаквяване на използваната терминология и с други нормативни актове – Кодекса на труда, Закона за независимите оценители и Закона за независимия финансов одит.

С прецизирането на разпоредбите се създава по-голяма яснота за лицата.

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Документи

Пакет основни документи:

[Доклад - вер. 1.0 | 12.03.2019](#)

[Проект на ПМС - вер. 1.0 | 12.03.2019](#)

[Предварителна оценка на въздействието - вер. 1.0 | 12.03.2019](#)

[Становище по чл. 30г от УП на МС - вер. 1.0 | 12.03.2019](#)

[Справка за отразяване на предложенията и становищата - вер. 1.0 | 18.04.2019](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: Neli Balinova (17.03.2019 18:26)

Въпроси и уточнения

Заради пропуск на Министерство на финансите / цитирам думата „пропуск“ от документите, приложени към предложението за промяна/ да въведат осигуряване в по-ранен етап се опитва да се компенсира това положение с промени , с т.нар. „закон постфактум“.

Това е крайно некоректно, тъй като според изложените от Министерството данни засичането на оборотите , реализирани от физически лица с търговска дейност е от 2017 г. От това следва, че от април 2018 до декември 2018 е имало достатъчно време да се изготви и постави за обществено обсъждане проблемът с осигуряването на съответните физически лица и обществото не е било информирано до сега за намеренията за предстоящите промени. Това противоречи на конституционното им право на информация, която пряко ги засяга за периода 01.01.2019-11.03.2019 г.

Не по-малко проблематична е и предложената дата на влизане на промяната в наредбата. Влизането ѝ в действие с обратна сила е в разрез с общата правна уредба. Такава промяна, първо, би могла да бъде атакувана пред Конституционния съд със сериозни шансове да бъде обявена за противоконституционна. Принципът на недопускането на обратното действие на закон е залегнал в българския Закон за нормативните актове, но е и възприет категорично в практиката на съда в Страсбург.

Подобна уредба противоречи и на принципа на правната сигурност, който е основополагащ и в правото на Европейския съюз. Съгласно този принцип лицата трябва да познават правните норми, за да могат да планират своите действия съобразно тези норми. Целта на принципа е гражданите да не бъдат поставени в положение на несигурност поради неизвестност или промяна на последиците на правните норми. [Нормативен акт](#), който ретроспективно променя правните последиствия за вече извършени действия или правния статус на факти и взаимоотношения, съществували преди влизането в сила на съответния закон. Ретроактивното действие се счита, че влияе негативно на [правната сигурност](#). Съгласно българското административно право Не може да се дава обратна сила на разпоредби, които предвиждат санкции, освен ако те са по-леки от отменените.

Предвид гореизложените мотиви предлагам промените, ако се приемат, да влязат в сила след датата на обнародването им или от 01.01.2020 година.

Замисълът на промените е положителен за държавния бюджет и логичен, но не достатъчно конкретните дефиниции, неясните граници на осигурителния период и дата на влизане в сила подлежат на критика.

Надявам се коментарът ми да бъде взет под внимание.

С уважение:

Нели Балинова

Автор: Neli Balinova (17.03.2019 18:26)

Въпроси и уточнения

Също така включването на лицата , чиято дейност „ би могла да се третира” като търговска в кръга на осигурените лица със задна дата предполага закъснение в подаването на декларация за самоосигуряване. Не е изяснено даже с каква декларация декларират доход, как ще се формира декл. обр.1. Не е ясно как ще се залагат периодите на търговска дейност като осигурителен стаж и период със здравноосигурителни права предвид непостоянния характер на този тип дейност на физическите лица.

Независимо от това е ясно, че отново ще има корекции в програмните продукти за труд и осигуряване, което ще доведе до нови разходи за актуализация. Постоянните промени от това естество генерират допълнителни разходи за целия бизнес, тъй като разходът на счетоводителите неизменно се прехвърля върху фирмите-клиенти или работодатели.

Преди да бъдат изгладени неяснотите, упоменати по-горе не считам, че следва да бъдат приети промените в предложения вид.

Това не са единствените проблеми.

Промяната е публикувана за обществени консултации за периода от 12.03.2019 до 11.04.2019 г. Това означава, че ако промените се приемат и влязат в сила с дата 01.012019 г, лицата, които са извършили търговска дейност за 100 лева ще се наложи да платят повече от получената сума на държавата. Ако те са били уведомени за предложените промени по-рано, те не биха осъществили своята дейност. В случая се нарушава Правото на достъп до информация на гражданите от държавните органи.

Съгласно **Международната уредба** правото на достъп до информация на гражданите от държавните органи е основно право и се урежда като част от свободата на изразяване и информация. На свободата на изразяване и информация съответства задължението на държавата да се въздържа от действия, които го препятстват. Той варира от по-широкото съдържание на свободата на изразяване и информация като цяло, през свободата да се търси, получава и разпространява информация към по-тясното съдържание на свободата да се търси и получава информация. Най-тясното определение на "свободата на информацията" е като право на всеки да преглежда или копира документи, намиращи се у държавните органи. За по-голяма точност и избягване на двусмислици последното може да се нарича право на "достъп до информация".

Българската Конституция урежда правото на всеки на достъп до информация, съдържаща се у държавните органи. Чл.41 ал.2 от Конституцията гласи:

“Гражданите имат право на информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права.”

Освен че правото е признато на всеки, то е всеобхватно - обхваща цялата информация, съдържаща се у всички органи с изключение на изрично определената от Конституцията като ограничена за достъп.

Тоест тук засегнатите лица са били лишени от правото да узнаят навреме за планираните промени.

Автор: Neli Balinova (17.03.2019 18:25)

Въпроси и уточнения

ДО

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

На вниманието на:

Г-ЖА ЛЮДМИЛА ПЕТКОВА

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ

„ДАНЪЧНА ПОЛИТИКА”

Относно: Проект на Постановление на Министерския съвет за изменение и допълнение на Наредбата за общественно осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица

УВАЖАЕМА Г-ЖО ПЕТКОВА,

Във връзка с публикуваните за общественно обсъждане Проект на Постановление на Министерския съвет за изменение и допълнение на Наредбата за общественно осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица

поставям някои въпроси и уточнения:

Съгласно чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ доходите на физическо лице, което е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирало едноличен търговец подлежат на облагане по реда на ЗКПО. В чл. 1, ал. 3 от ТЗ е въведена оборима презумпция, че за търговец се смята и всяко лице, образувало предприятие, което по предмет и обем изисква неговите дела да се водят по търговски начин дори ако дейността му не е посочена в чл. 1, ал. 1 от същия закон. Изброяването на търговските сделки по чл. 1, ал. 1 от ТЗ е неизчерпателно. За приложението на чл. 1, ал. 3 от ТЗ се изисква физическото лице да упражнява дейност по занятие и да извършва търговски сделки, непосочени в ал. 1 от същия закон.

Съгласно [чл. 12, ал. 1 от ЗДДФЛ](#) облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон. Според общите правила на ЗДДФЛ не са облагаеми доходите от продажба или замяна на движимо имущество, с изключение на случаите изброени в б. „а” – „г” на чл. 13, ал. 1, т. 2. От друга страна, предвид текста на чл. 13, ал. 5 от ЗДДФЛ, това освобождаване не касае доходите от стопанска дейност като търговец по смисъла на *Търговския закон (ТЗ)*, включително като едноличен търговец.

Предвид цитираните данъчни норми, продажбите на лични вещи в Интернет от физически лица **биха могли** да се третират като освободен от облагане доход, доколкото същите не попадат сред изключенията, изброени в чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗДДФЛ, освен когато физическото лице е действало като търговец по смисъла на ТЗ. В тази връзка следва да се поясни, че според чл. 1, ал. 1 от ТЗ за търговец по смисъла на този закон се смята и всяко физическо лице, което по занятие извършва някоя от изброените в разпоредбата дейности (покупка на стоки или други вещи с цел препродажбата им в първоначален, преработен или обработен вид; продажба на стоки от собствено производство и т.н.). За търговец се смята и всяко лице, образувало предприятие, което по предмет и обем изисква неговите дела да се водят по търговски начин даже ако дейността му не е посочена в чл. 1, ал. 1 от ТЗ (чл. 1, ал. 3 от ТЗ).

Видно от правната уредба няма ясна дефиниция коя дейност се счита за търговска, тъй като дори в официалната страница на НАП се добавя текстът **„биха могли да се третират“**. Това води до субективизъм и предвид многото заведени дела относно кое се счита за търговска дейност от физически лица и кое не, то преди да е уредена правната страна с дефиниция не считам, че следва да се приемат каквито и да е изменения със стара дата.

История

Начало на обществената консултация - 12.03.2019

Приключване на консултацията - 11.04.2019

Справка за получените предложения - 18.04.2019

[Справка за отразяване на предложенията и становищата](#)

Окончателен акт на Министерския съвет
